

Over Israël gesproken (Romeinen 9 t/m 11):

<ul style="list-style-type: none"> • “Immers, als u die van nature een tak van de wilde olijfbloem bent, tegen de natuur in op de edele olijfbloem bent geënt, hoeveel eerder zullen dan zij <i>die er van nature bij horen</i>, op die boom worden geënt!” (Rm. 11: 24, NBV) • “Want indien gij uit de wilde olijf, waartoe gij naar uw natuur behoort, weggekappt en tegen uw natuur op de edele olijf geënt zijt, hoeveel te meer zullen dezen, naar hun natuur, op <i>hun eigen olijf</i> geënt worden.” (Rm. 11: 24, NBG) • “Slechts een deel van Israël werd onbuigzaam, en dat alleen tot het moment dat alle heidenen zijn toegetreden. Dan zal heel Israël worden gered, zoals ook geschreven staat: ‘De redder zal uit Sion komen, en wentelt dan de schuld af van Jakobs nageslacht.’” (Rm. 11: 25b en 26, NBV) • “een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus [= zo, op die manier] zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob atwenden.” (Rm. 11: 25b en 26, NBG) 	<ul style="list-style-type: none"> • Een overzicht van de inhoud van Romeinen 9 t/m 12 staat op de achterkant van dit stencil. Hieronder wordt een aantal verschillen in interpretatie weergegeven. • Wat wordt / wie worden in deze 3 hoofdstukken bedoeld met Israël? <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Het volk Israël</i>. Paulus wil in deze hoofdstukken laten zien dat God Zijn volk, dat Hij van tevoren uitgekozen heeft, niet heeft verstoten (Rm. 11: 2) • “Dit is mijn verbond met hen [= de Israëlieten], wanneer ik hun zonden wegneem. Ze zijn Gods vijanden geworden omdat het evangelie aan u [= heidenen] kon worden verkondigd, maar God blijft hen liefhebben omdat hij de aartsvaders heeft uitgekozen. <i>De genade die God schenkt neemt hij nooit terug, wanneer hij iemand roept maakt hij dat niet ongedaan.</i>” (Rm. 11: 27 t/m 29) ▪ <i>Alle gelovigen samen</i> (= de kerk / gemeente), want: <ul style="list-style-type: none"> - Niet alle Israëlieten behoren werkelijk tot Israël, alleen zij die geloven (Rm. 9: 6). - De echte Israëlieten zijn kinderen van Abraham (Rm. 9: 6,7). - En allen die geloven zijn kinderen van Abraham (Gal.3: 7, 29). - De gelovigen uit de heidenen zijn in Israël geënt / ingelijfd (Rm. 11: 17). • Wat wordt bedoeld met het beeld van de olijfbloem? <ul style="list-style-type: none"> ▪ Evangelische opvatting: De olijfbloem is de <i>boom van de belofte</i> waarop zowel de ‘natuurlijke takken’ uit het OT als de ‘wilde takken’ uit het NT zijn geënt. Alle gelovigen van ná Abraham, uit OT en NT, zijn zonen van Abraham op grond van geloof; de gelovige Joden zijn het zelfs in dubbele zin: door geloof en van nature (Rm. 4: 11v.; Gal. 3: 7-9; 4: 28). (Ouweneel: “Israël en de kerk”, blz. 37) ▪ Reformatorische opvatting: De olijfbloem is (<i>het gelovige deel van</i>) <i>het volk Israël</i>. Zie voor het beeld van Israël als olijfbloem Jer. 11:16 en Hos. 14:7. <ul style="list-style-type: none"> - Door natuurlijke geboorte ‘groeit’ een Jood aan deze boom. Hij wordt eruit weggebroken als hij tot ongelooft vervalft (Rm. 11: 20). Komt hij opnieuw tot geloof dan zal God hem weer enten (Rm. 11: 23). - Heidenen die tot geloof komen, worden in Israël geënt / ingelijfd (Rm. 11: 17). Door natuurlijke geboorte ‘groeien’ hun kinderen aan de boom. Ook zij worden bij ongelooft weggebroken, maar bij hernieuwd geloof weer geënt. Vgl. Ps. 87 vs. 3 berijmd: God zal hen zelf bevestigen en schragen / en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft, hen tellen, als in Isrel ingelijfd, / en doen de naam van Sions kinderen dragen. 	<ul style="list-style-type: none"> • En als de Israëlieten niet volharden in hun ongelooft, zullen ook zij worden geënt, want God is bij machte hen opnieuw te enten (Rm. 11: 23). Wat wordt bedoeld met de woorden “<i>opnieuw te enten</i>”? <ul style="list-style-type: none"> ▪ Evangelische opvatting: De Israëlieten worden de eerste keer in de <i>boom van de belofte</i> geënt als ze tot geloof komen. Als ze vervolgens van het geloof afvallen en later toch weer gaan geloven, dan zal God hen voor de tweede keer in de belofteboom enten. ▪ Reformatorische opvatting: Een tak hoort van nature bij een boom (vs.24). Door geboorte hoort een Joods kind tot het volk van Israël. Wanneer het opgroeit en dan het geloof waarwel zegt, wordt het uit het gelovige Israël weggebroken. Na bekering zal het echter in dit Israël worden <i>teruggeënt</i>. <i>Opnieuw</i> enten betekent hier dus gewoon <i>terugenten</i>. [Vgl. Joh. 16: 28 waar staat dat Jezus de wereld <i>weer</i> verlaat en naar de Vader teruggaat. Hij verliet bij Zijn sterven de wereld niet voor de tweede, maar voor de eerste keer!] • Wat betekenen de woorden “dan / zo zal heel Israël worden gered”? <ul style="list-style-type: none"> ▪ Er staat “dan” en dat wil zeggen dat er in de eindtijd een massale bekering onder de Joden zal plaatsvinden. Het hele Israël van de eindtijd zal worden gered. [vraag: kun je spreken van “heel Israël” als het alleen het Israël van de eindtijd betreft?] ▪ Er staat “zo” en dat wil zeggen dat “heel Israël” bestaat uit het totaal van alle gelovige “resten” van Israël door de tijd heen tot Christus’ wederkomst. Zie Micha 2 vs. 12: “Voorzeker zal Ik u, o Jakob, <i>in uw geheel bijeenbrengen</i>, voorzeker <i>vergaderen het overblijfsel van Israël</i>. [...] <i>Het zal er gonzen van mensen.</i>” (NBG) [vraag: kun je spreken van “heel Israël” als het alleen maar bestaat uit “resten”?] ▪ Er staat “zo” en dat wil zeggen dat “heel Israël” bestaat uit de gelovigen uit de Joden en de gelovigen uit de heidenen door de eeuwen heen tot de wederkomst van Christus toe. [vraag: kun je spreken van “heel Israël” als dat vooral uit niet-Joden bestaat?] <p>-----</p> <p>Bedenk daarom dat u – u die eigenlijk door uw afkomst heidenen bent en onbesneden genoemd wordt door hen die door mensenheden besneden zijn – bedenk dat u destijds niet verbonden was met Christus, <i>geen deel had aan het burgerschap van Israël</i> en niet betrokken was bij de verbondssluitingen en de beloften die daarbij hoorden. U leefde in een wereld zonder hoop en zonder God. Maar nu bent u, die eens ver weg was, in Christus Jezus dichtbij gekomen, door zijn bloed. Want hij is onze vrede, <i>hij die met zijn dood de twee werelden één heeft gemaakt, de muur van vijandschap ertussen heeft afgebroken</i> (Ef. 2: 11 t/m 14).</p>
--	---	---

Romeinen 9:1-11: 36

Het probleem van de verwerping van Israël

Nu hij de belangrijkste punten van het evangelie behandeld heeft, keert Paulus zich tot een moeilijke kwestie die al terloops genoemd is, maar waarvoor Paulus zich tot dusverre niet volledig heeft uitgesproken. Waarom heeft Israël de Messias verworpen? En waarom werd Israël - Paulus' eigen volk - door God verworpen? Met deze vraag houdt Paulus zich nu in een aanzienlijk gedeelte van de brief bezig (9:1-11: 36). Voordat we nu verder aandacht aan dit gedeelte gaan besteden, moeten we goed begrijpen dat Paulus zich hier niet in het bijzonder met de predestinatie bezig houdt (de vraag of God de blijdschap of ellende van de mens van eeuwigheid af heeft bepaald). Dit woord wordt in het hele gedeelte nergens gebruikt. De eigenlijke vraag waar Paulus mee worstelt, is hoe het mogelijk is dat God eerst Israël verwekt als de drager van het goede nieuws en dit volk dan weer lijkt te verwerpen, als de Messias eenmaal gekomen is. Waarom is dat gebeurd?

Het antwoord dat Paulus hierop geeft is ingewikkeld en moet zorgvuldig overwogen worden. We moeten ook letten op Paulus' gemoedsstemming: hij is duidelijk bedroefd over dit onderwerp en hij zou graag willen dat zijn eigen volk behouden zou worden. Uiteindelijk heeft het toch Gods verbond en wet ontvangen en is de Messias toch uit dit volk voortgekomen (9:1-5). Maar een natuurlijke nakomeling van Abraham zijn, is nog geen garantie voor een juiste verhouding tot God (9:6-18). Zoals Paulus het stelt: 'Want niet allen, die van Israël afstammen, zijn Israël' (9:6).

Maar God heeft Israël opgewekt, geleid en bewaard met de bedoeling het te gebruiken als een middel om de kennis over Hem tot alle volkeren te brengen. Dat was in de eerste plaats de reden geweest dat Hij Israël geroepen had. Israël is vanaf zijn begin tot zijn einde de schepping en het bezit van God. En zoals de pottenbakker het recht heeft zijn schepping opnieuw te bewerken om er zeker van te zijn dat ze aan zijn bedoeling zal beantwoorden, zo heeft God het recht Israël opnieuw te modelleren om er zeker van te zijn dat het aan zijn bedoeling zal beantwoorden (9:19-29). Het gebruik van het voorbeeld van de pottenbakker heeft betekenis. Datzelfde beeld werd gebruikt door Jeremia (Jer. 18:6), om duidelijk te maken hoe God met Jeruzalem omging ten tijde van de Babylonische inval.

9:30-10:21 Israëls ongelooft

Maar op grond van het feit dat het de wet bezat, besloot Israël op zijn eigen gerechtigheid te vertrouwen (10:1-21). In plaats van zich te onderwerpen aan Gods gerechtigheid - die volgens Paulus door het evangelie komt - koos het ervoor op de wet te vertrouwen en was er zich niet van bewust, dat Christus uiteindelijk het doel der wet was (10:4; het woord 'einde' kan hier het beste opgevat worden als 'doel'). Het was de bedoeling dat Israël deze gerechtigheid van God aan de wereld zou verkondigen - en als Israël daarin niet zou slagen, hoe zou iemand er dan over kunnen horen? Israël wist dat de Christus komen zou - maar deed niets om dat bekend te maken (10:14-15). En het gevolg is dat dit goede nieuws aan de heidenen is toevertrouwd om de profetie van het Oude Testament in vervulling te laten gaan.

11:1-10 Het overblijfsel van Israël

Maar dat wil niet zeggen dat God ieder lid van Israël verworpen heeft (11:1-36). Paulus is er absoluut zeker van dat het evangelie aan Jood en heiden wordt aangeboden, zonder enig onderscheid. Evenals individuele heidenen kunnen ook individuele Joden door het geloof toegang krijgen tot God op grond van wat Christus gedaan heeft. Maar het lidmaatschap van Israël geeft op zichzelf geen zekerheid over die toegang. Waar het op aan komt is geloof, niet nationaliteit of het uiterlijke kenmerk van de besnidenis. Als Paulus dit punt verder uitwerkt, gebruikt hij het idee van een 'overblijfsel' binnen Israël, waarvan een voorbeeld gegeven wordt door de zeventiende Israëlieten in de tijd van Elia, die de Baal niet dienden. Ondanks de verwerping van Christus door de leiders en de instellingen van Israël zijn er veel Joden tot geloof in Christus gekomen. Zij zijn het nieuwe getrouwe overblijfsel.

11:11-36 Het model van de olijfboom

Wat is nu de relatie tussen Jood en heiden?

Paulus gebruikt het beeld van een olijfboom, waarop nieuwe takken zijn ingeënt. De stam van de boom is Israël en de ingeente takken zijn de heidenen. Zij zijn bij Israël ingelijfd op grond van hun geloof. De gemeente is dus wat Israël had moeten zijn - de gemeenschap van gelovige mensen die, evenals Abraham, vertrouwt op Gods beloften en die dit nieuws aan de wereld zal verkondigen. De gemeente is gebouwd op het fundament van Gods verlossingswerk en openbaring in en door de geschiedenis van Israël. Zonder die voorbereiding in de geschiedenis van Israël zou er geen gemeente zijn - heidenen hebben hun behoud dus te danken aan Gods werk in en door het Joodse volk. Er is geen plaats voor Joods nationalisme of vijandigheid van niet-Joden tegenover de Joden binnen de gemeente. Gods werk reikt nu ver buiten de nauwe begrenzings van het Judaïsme, dat een godsdienst is geworden die alleen tot het eigen land beperkt blijft.

Bron: "Leidraad bij de Bijbel" van Alistair McGrath, blz. 332, 333.

Van Abraham wordt gezegd: 'Hij vertrouwde op God, en dat werd hem als een daad van gerechtigheid toegerekend.' *U ziet dus dat zij die geloven kinderen van Abraham zijn.* Nu heeft de Schrift voorzien dat God ook andere volken door geloof zou aannemen en daarom aan Abraham verkondigd: 'In jou zullen alle volken gezegend worden.' En dus wordt iedereen die gelooft samen met Abraham, de gelovige, gezegend. Maar iedereen die op de wet vertrouwt is vervloekt, want er staat geschreven: 'Vervloekt is eenieder die niet alles doet wat het boek van de wet bepaalt.' Dat niemand door de wet voor God rechtvaardig wordt, is volkomen duidelijk, want er staat ook geschreven: '*De rechtvaardige zal leven door geloof.*' (Gal. 3:6-11)

..... want door het geloof en in Christus Jezus bent u allen kinderen van God. U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen - u bent allen één in Christus Jezus. En omdat u Christus toebehoort, bent u nakomelingen van Abraham, erfgenamen volgens de belofte. (Gal. 3: 6 - 29).